

A spiritizmus (szellemtan) az öntudatos halál utáni élet bölcselete és tudománya

(Részlet Nérei Ödön „A Szellemtan” c művéből)

Valamikor az ősidőktől kezdve egész a kereszténységig a vallástanáítók egyszersmind azt a tudományt is kultiválták, mely a mindenkori emberi fogalmak szerint erre az elnevezésre igényt tarthatott. **Csak az újabb korban történt, hogy a tudomány, miután magát teljesen az öt érzékeink által tapasztalható ismeretkörre szorította, elvált a vallásnak azon tanításától, hogy az embernek az anyagtól különálló szellemi lényege is van.** Innen túl, csöndes, de annál szívósabb és kitarító ellentét, harc és küzdés folyik e két irányzat között, mely sajnos, az emberiséget, mely már a gazdasági-, társadalmi- és politikai ellentétek következtében is egymás ellen van hangolva, most még a tudomány és vallás közötti ellentét folytán is széttagolttá teszi, aszerint, amint az egyik vagy másik pártjához szegődik....

.....mert azon ismeretkör, melyet az általunk is hirdetett irányzat óhajt az emberiség tudatában felkelteni - arra vezeti az elfogulatlant, hogy **az a tudomány, mely elvezette az emberiséget a barbárság- és elmaradottságból, nem lehet ellentéte azon tanításnak, mely ugyancsak az emberiséget el akarja vezetni azon legfelsőbb fokig, az Istenhez, mint azt Krisztus úgy állapította meg, hogy: „Legyetek tökéletesek, mint az Atyátok tökéletes.”...**

Mindezeket előre bocsájtva, arra kell következtetnünk, hogy a két egymástól eltávolodott, de szorosan összetartozandó ismeretkört, mely - nézetünk szerint hivatva van egymást kiegészíteni - újból oly kapcsolatba kell hozni, hogy ezáltal az emberiséget arra a megismerésre és bizonyosságra vezesse, hogy így juthat azon állapothoz, melyet Krisztus úgy fejezett ki, hogy: „Lészen egy akol és egy pásztor.” **Más szóval, hogy ez a jelenlegi földi állapot egy átmeneti jellegű, és a vallás által hirdetett örök élet azonnal megérthető, ha nem az anyagiságra fektetünk több súlyt és fontosságot, hanem azon szellemiségünkre, mely az Istenből való származásunk folytán örökünk.....**

Ezen bevezetés után mondjuk meg, mit is tanít a szellemtan:

A szellemvilágról szóló tan, mely arról kíván bizonyosságot adni, hogy ne ragaszkodjunk az anyagi gondolkodáshoz. A jelenkor legfontosabb bölcelete, mert közvetítőivel (médiумаival) és terjesztői által olybá tekinthető, mint korunk kiáltása a pusztában: „Térjünk meg a téves útról, ill. gondolkodásról!”...

Törekednünk kell tehát fejleszteni szellemi érzékünket, hogy az értelmünk tanúságával állapítsuk meg, amit fizikai érzékeinkkel megismerni eddig nem bírtunk. Mert ha értelmünk tanúsága szerint képezzük ki magunkban az igazság, jobban kifejezve a „valóság” létezését, akkor nincs szükségünk semmiféle alakban úgynevezett „kézzelfogható bizonyítékokra”. Mert ezek eddig is rendelkezésünkre állottak, csak nem értékeltük és nem hittünk bennük. **Ha azonban a hit a belső meggyőződés alapján „tudássá” válik, akkor megjön és kialakul bensőnkben a megdönthetetlen meggyőződés....**

Amint azonban beismerjük a szellemvilág valóságát, ennek kutatása és megállapítása folytán egy sokkal tágabb látókör nyílik meg, nem annyira fizikai, mint inkább szellemi látókörünknek. Akkor - bár el kell ismernünk, hogy a tudomány segítségével messzire haladt az emberiség fejlődése - mégis sok irányban változtatni leszünk kénytelenek felfogásainkban és főképp szokásainkban. De ez csakis az egész emberiség viszonyaira jó irányban fog szolgálni, mert akkor minden egyes emberi lény törekedni fog arra a másik létformára előkészülni, melyet most még sem elfogadni, sem elhinni nem tud, vagy nem akar. **Mert habár a túlvilágot különféle formákban, mint pokol, mennyország, paradicsom, tanították, de ezeket az állapotokat egyrészt hiányos magyarázatuk, másrészt mert a tudományos megállapításokkal össze nem voltak egyeztethetők, az emberiség elfogadni és elhinni nem tudta...**

Igaz, hogy minden időkben hittek és feltételeztek legalább is egy mennyországot, mely hithez kialakítottak egy földi létjogosultságot. Ámde e hit, amelyet nem bírtak semmiféle bizonyossággal támogatni a különféle vallások, elveszett, elhomályosult. Megmaradt az anyagi

felfogás az életről, mely aztán a teljes hitetlenséggé alakult ki, de teljesen félre lökte annak kutatását és megállapítását, hogy: „Merről jöttünk”, mert hisz megelégedett azzal, hogy sem a „Miért” sem a „Merre” kérdésekre kielégítő választ nem is lehet nyerni...

Mert akik előítélet nélkül tanulmányozzák e jelenségekből helyes következtetéssel levonható elméleteket és törvényeket, azt találják, hogy sem a vallások alapját képező tanítást, sem pedig a tudományok eddigi eredményeit nem kell megtagadni, hanem és sőt, úgy a vallási meggyőződést, mint a tudomány tanításait tisztábban és mélyebb értelmezésben ismerik fel.

Különösen, ami a vallásiakat illeti, az Ó- és Újszövetség sok helyén homályos, sok helyén pedig eddig értelmetlen tételeit a szellemtan megvilágításában jobban meg lehet érteni és így elfogadni...

Nem azért hivatkozunk ezúttal is, mint mindig, a Szentírásokra, mintha a szellemtannal való foglalkozás arra vezetné az egyént, hogy egy új vallást alapítson. Korántsem. Vannak vallásaink elegek, mert még ezekre szükség van, azok részére, kik formailag is óhajtják lelki szükségleteik kielégítését. Hanem azért hivatkozunk rá, mert úgy az Ó- mint különösen az Újszövetség tele van a mai szellemtani mozgalomra vonatkozó részekkel, melyek azt bizonyítják, hogy a Krisztus utáni első három században ezeket az elveket ismerték és tanították is....

Az előadottakból azon összefoglalást tehetjük, hogy:

- 1. a Szellemtan az öntudatos halál utáni élet bölcselete és tudománya,** s alapul azon bizonyított tényen, hogy lehet azokkal közlekedni, kik előbb e földön fizikai testben éltek....
- 2. A szellemtan tudomány, mert vizsgálja, részletezi és osztályozni is bírja a szellemi jelenségeket értékük és jelentőségük szerint.**
- 3. A szellemtan bölcselet is, mert tanulmányozza a láthatatlan világ törvényeit és jelenségeit;** elfogad oly tényeket, melyeket bár testi érzékeivel nem észlelhet, annál jobban a szellemi képességével, mivel ezeket értelmével igazolni tudja.
- 4. A szellemtan valamelyes vallási formába is kialakítható, ha erre az egyén hajlammal bír, de nem szükségszerűen, mert bár az egy Isten**

fogalmat erősíti, de ép ezért nem kell a fogalmat valamely keretbe bele szorítani, nehogy a fogalom által megszűküljön és eltorzuljon!

5. A szellemtan kibővíti az anyagias tudomány tételeit, megerősít az egy Isten hitben, közelebb hoz a láthatatlan világ fogalmához, mert megismertet szellemi törvényekkel és fejleszti az értelem látókörét.

A szellemtan tudományos módszere.

Walter J. Foss, keresztény egyház papja nyilatkozik: Miért vagyok spiritualista ?

A szellemtannak elméleteit a következő végleges okokból fogadtam el:

1. Hiszek a szellemtannak tudományos módszerében, mert tudjuk, hogy a világban az anyagias tudomány haladása is valamely új „felfedezés” alapján indult meg. **A „felfedezés” is egyszerűen abból ered, hogy a kutató elfogadja az elébe került tényt, melyet aztán beilleszt a saját tudományába.** Például Newton is, amikor megismerte a vonzás törvényét, a fizikai törvények eddigi ismert elméletei némely módosításokra szorultak. Amikor Bunsen és Kirchhoff a spektrum analízisét felfedezték, a vegytan is átformálta ismeretének körvonalát. Az anyagról való fogalmunk is átformálódott az elektronelmélet következtében.

2. Elfogadom a szellemtan bölcseletét, mert hisz a bölcseletnek az a feladata, hogy nem fogad el „csodát”, hanem törekszik minden még ismeretlen jelenségnek törvényszerűségét kikutatni. **A szellemtan, mint bölcselet, megkísérli a világ magyarázatát, szem előtt tartva az anyagi, lelki és szellemi tudományokat, amidőn törekszik mindezekben felismerhető erőket összhangba hozni. Így ad az emberiségnek a Világ egységességéről egy kielégítőbb okfejtést, mint akármely más bölcselet.** Az értelmünknek kell vezetőknek lennie. A Hit támogathatja értelmünket, mely kilenghet a „Felfoghatatlanba”, azonban nem ellenkezhetsz a hit az értelemmel, kivéve, ha a bölcselő ismeret valamit megállapít. Mert ha hit és értelem ellenkező irányba terelődnek, a gondolkodó egyén, tudatosan vagy tudattalanul, megváltoztatja a hitét, az értelem utasításainak megfelelően.

3. Nagyon meg vagyok hatva azon számtalan férfiak és nők tanúságaitól, kik a szellemtan jelenségeiről bizonyoságot tesznek. Mily sorozata

azon világító fáklyavivőknek, kik a régi időktől máig bizonyosságot tettek eme igazságokról! **Minden nemzetek között található a tudomány, sőt a vallások képviselői között is, kik vallomást tettek kísérleteikből levont meggyőződésükről.** S kik között nem egy találtak, kik mint médiumok is, szolgálatába állottak a szellemtannak.

4. Sok könyvet olvastam, melyekben a szellemtant megcáfolni igyekeztek az írói különféle szempontokból. De mindannyiban azt találtam, hogy részint következetlenek voltak, de főképp hiányzott belőlük az, hogy saját tapasztalataik alapján jutottak nézeteikhez. Egyik ilyen könyvben az olvasható, hogy: „Amennyiben a tudományt illeti, az mai napig nem ismeri a szellem létezését.” Mily véleménye lehet valakinek ily nyilatkozat után?! Így aztán sokan, kik a szellemtan ellen írnak vagy beszélnek, nem is tudják: mi a spiritizmus. Ezek sohasem kutatták ama mélységeket, melyekben igazságaink találhatóak és nem olvasták ama felemelő nyilvánulásokat, melyek magasztos szellemek által, médiumaink által jutnak tudomásunkra.

5. **A szellemtanban találok első ízben a kielégítő magyarázatát azon jelenségeknek, melyek a Bibliában vannak leírva. Hiszem, hogy a Biblia tartalmazza az épp oly biztos történeti jelenségeket, mint akármelyik közönséges történeti tankönyv, melyet ismerünk.** Így aztán a szellemtani megvilágításban a különben homályos és tévesen magyarázható ily jelenségei a Bibliának jobb megvilágításba jutnak és elfogadhatóbbá válnak. Ezért örvendve tapasztalom, hogy most a szellemtani megvilágításban a Bibliát jobban értékelhetem.

6. Személyes tapasztalataim vizsgálataim útján, hozzájárultak, hogy a szellemtanban található igazságokat meggyőződésemmé változtassam át. Így győződtem meg arról, hogy a „halottak” visszatérhetnek, mert élnek és jöhetnek közlekedni velünk, kik őket szeretjük. **Bölcselek gyakorolják az értelmet; költőknek vannak látomásaik, de a spiritualisták szétszakítják azt a fátyolt és megmutatják nekünk, melytől el vagyunk fedve: a világ értelmét, a valóságos embert és - főképp - Istent.**

7. **A spiritualizmus (szellemtan) előkészít minket arra a bizonyítható valóságra, melyet kilátásba helyez. Régi időktől fogva remélünk egy örök életben, melyre legbiztosabban a Názáreti Jézus fi-**

gyelmezettett, melyet azonban csakis a szellemtan gyakorlatában szerezhünk meg értelmünk bizonyágtételével és így arra törekedhünk, hogy annak a létformának viszonyaira előkészüljenek az élénkbe hozott problémák figyelembevételével.

Mit állapít meg a spiritizmus?

Mind azok, akik „spiritisztáknak” nevezik magukat elfogadják általában azt, hogy lehet azokkal közlekedni akik már testiségüket levetették, azaz meghaltak. Hisznek tehát abban, hogy a földi látható és a láthatatlan létformában élőkkel tudatos összeköttetés létesíthető.

Azonban a tudás és tudás között sokféle fokozat van, az szerint amint a kísérletezők a jelenségeket értelmiségük és képzettségük szerint rendszerbe foglalni tudják. Így minden egyes egyéniségben a módszerek különfélesége képződhetik ki, ami nem mindig a tannak válik előnyére, mert sok téves fogalom keveredhetik közbe. Megkíséreljük, hogy egyrészt több évtizedes saját gyakorlatunkból, de mások alapos tapasztalataiból leszűrt és eredményesnek bizonyult következtetéseket itt összefoglaljuk és közre adjuk.

1. A „spiritizmus” általában tanítja mindenekelőtt a legfelsőbb Értelmiséget (Intelligenciát), mely áthatja, fejleszti és élteti az egész Mindenséget. Tehát Istent végtelen képességekkel és tökéletességgel, mint az összes szellemek Atyját, bár testben vagy testen kívül.

2. Tanítja e szerint, hogy az ember szellemi „ivadéka” - tehát gyermeke - és így az ő képmására alkotott utóda Istennek, és így hasonló tulajdonságokkal ellátott egyéniség, halhatatlan.

3. Tanítja, hogy szellemi természetű, tehát Istenből eredő és Isten által fenntartott lény, tehát alkotásánál fogva isteni tulajdonságok birtokában, így természetesen örökkévaló és fejlődésre hivatott.

4. Az ember tehát személyiség, lényiség, értelmiség e földi életben anyagi formában, vagy testiségben azon célból, hogy bizonyos tapasztalatokon esvén túl, előkészüljön egy másik létformában való életre.

5. Ha aztán a szellem elvégezte feladatát e földi létben és a test megtette hivatásos dolgait, feladatát, az anyagi formát leveti a halálban és az ember szelleme belép a szellemek országába.

6. Azon mértékben, melyben fejlődött igazságban, bölcsességben és - főképp - szeretetben, a szellemek országában azonnal elhelyezkedik az őt megillető környezetben, és addig fel nem ismert befolyások és elemek hatnak reá. Bizonyos feltételek mellett közlekedhet a földön lévőekkel, kik még a testiségben vannak, de szükségük van felvilágosításra, az igazi hithez való vezetésre, avagy szomorúságaiknak megvigasztalására, végre előkészülhessen újbóli testet öltésre.

7. Amíg az ember még a testiségben létezik, megfelelő szellemi fejlődésére kapcsolódhat közvetlenül a szellemvilági lényekkel, megérezheti a szellemvilág fejlődöttebb lényének behatását; sőt megérezheti az örökké nyilvánuló Isteni sugalmazásokat; kifejlesztheti azon képességeit, hogy embertársainak gondolatrezgéseit felfogja és megérti a belső szellemisségének segítségével; képessé teheti magát, hogy idő és térbeliséget átölelve a jövőbe lát; képes lehet szellemi segítséggel betegségeket gyógyítani és a halál félelmét elsimíthatja.

8. Amidőn a szellem leveti testiségét és átlép a szellemvilágba, előbb lelki és szellemi értelmiségének megfelelő a földiséghez legközelebbi helybe (szféra) jut. Jellemének megfelelően azon törvény értelmében, mely úgy szól: a hasonlóságok vonzása, azok közé jut, akikhez gondolatközösség, szenvedély, vágyak azonossága, érzelmi közösség által hasonló.

9. Az igazi egységnek közössége a Szeretet, az Istenség alapja, az anygali világelem, minden szellemi közösség életfolyamata. A Krisztusi valóság, minden nemes lélek belső értéke, mellyel az emberiséget boldogíthatja, a hitnek a valósága, az emberszeretet.

10. A spiritizmus belső összhangban van a kijelentésekkel, a jelenségekkel, ésszerűséggel, bölcsellettal és a vallásokkal. Nem keresi az ellentétet semmiféle módszerekkel, sőt inkább mindenben kutatja a jót és igazat, összhangba kíván jönni az örök fejlődés törvényével, annak a vezetésével, aki uralkodik az anygálok felhasználásával az embereken és így az egész mindenségen.

11. Elismeri és méltányolja a szentek történetét és szent írásokat minden időkből és minden nemzetségeket; elfogadja a kereszténységet szellemben, de nem, mint hitágazatokba (dogmákba) burkoltakat, hanem olyképpen, mint azt Krisztus és tanítványai tanították és élték; fenntartva mindenkinek azon jogot, hogy saját meggyőződése szerint

olvassa és magyarázza magának, hogy csak Istennek kell számot adnia cselekedeteiről.

12. Azt állítja, hogy a jelenlegi spiritisztikai jelenségek összhangban vannak a sokféle és sokoldalú kinyilatkozásaival és formáival, az úgynevezett csodákkal, kijelentésekkel, jelenségekkel, sugalmazásokkal, szellemek, vagy angyalok megjelenéseivel és azon tanúságokkal, melyek a Bibliában feljegyeztettek. Állítja, hogy mindezek ugyanazon törvényszerűségből erednek, hogy e törvény örök és változatlan a hatásában; minden időkből a világ történetének tanúsága szerint voltak ily jelenségek és lesznek még, az emberiség szükségének megfelelőleg, minthogy az ember fejlődésre hivatott lény. Mert a Múlt, a Jelen és a Jövő szorosan egybeforrasztott láncszemek, melyek egységet képeznek.

13. Sok ezernek, akiknek nincs hitük a múltban, kiknek nincs reményük Isten nélkül, a spiritizmus kimutatja részükre a halhatatlanságot és ők rátérnek az örvendetes útra, mely megnyugváshoz vezet.

14. Sok ezernek, kiknek gyenge a hitük, a bizonyítékok révén és segítségével hitet szerez.

15. Azoknak, akik a vallások hűvössége felett szomorkodnak, új életet nyújt, mely izzó meggyőződést vált ki belőlük, hogy Isten és az ő szentjei nem vonták meg a világtól segítségüket, csak kérni kell ezt.

16. Bizonyítja újólag és igazolja azon életet adó erőt, mely a Krisztus isteni tanításaiból ered, és elfogadtatja azt, hogy a szellemi barátaink és szellemi segítők bizonyítják a halhatatlanságot.

17. A spiritizmus megtalálja az igazságnak előrevetett árnyékát a régi hamis mythológiákban, előítéletekben, babonáságokban és a régi valóságokban. De nem keresi bennük a valótlanságokat, hanem törekedik az igazságot és valóságot kihámozni, és így felépíti az egyénben azt a templomot, melyben az igaz hit Istene lakozhat.

18. A spiritizmus megállapítja, hogy a szellemek tudnak kopogni, hogy ezáltal bizonyítékot nyújtsanak; mozgatnak anyagi testeket, minden emberi testi segítség nélkül; bemutatnak szellemi alakokat; létesítenek beszélgetést földiekkel; közre adnak híreket, melyek bizonyítják a túlvilágiak létezését; befolyásolják a médiumok gondolatát; olvasnak, írnak, beszélnek, gondolkodnak és ténykednek oly személyek által, kik erre alkalmasok és igazolják egyéniségüket a vonatkozó

földi barátainknak; küldenek távolba gondolatokat; leírnak távolban lévő dolgokat, eseményeket, személyeket; néha jósolnak és adnak gyógyításra tanácsokat; beszélnek oly nyelveken, melyeket a médium nem ért; felemelnek egyéneket az ismert nehézkedési törvények ellenére; beszélnek médium közvetítése nélkül; fény-tüneteményeket is mutatnak; ülésekben megérintenek érzékelhetően; zenét is játszanak.

19. Tanítja, hogy minden halandó egyénben meg van annak az eleme, hogy közlekedhetik a szellemvilággal és így minden egyes ember többé-kevésbé befolyásolható a szellemek által, akár van erről az illetőnek tudomása vagy nincs, azaz nem érez felismerhetően semmit abból, hogy láthatatlan erők hatnak rája. Mert körül vagyunk véve oly erőkkel, melyek szabad akaratunkat befolyásolni kívánják, a hasonlóságok törvényszerű vonzásának alapján.

20. Miután azonban nem ír elő semmiféle ceremóniát, vagy hitet, mellyel tudatunkat és gondolatvilágunkat megszorítaná és gúzsba kötni akarná, előtérbe állítja az egyéni szabad akaratot és - főleg - a felelősség érzetét; azon kötelességet, hogy törekedjünk egyénileg újjászületni testileg és lelkileg a szellemtörvény értelmében; tanítja: önmagunkat büntetjük rossz, illetőleg törvénytelen cselekedeteinkkel; ellenben önmagunkat jutalmazzuk meg jó-tevéseinkkel; tehát szükség-szerű a Szeretet, Tisztaság, Igazságosság és emberszeretet gyakorlása, hogy összhangba jussunk és boldogok lehessünk egyrészt már itt a földi életben, de bizonyára a túlvilági létformában.
